

[Inger Stilling Pedersen]

starte med at sige tak til Socialdemokratiet, som har taget initiativet til debatten i dag, og også sige tak til socialministeren for den rede-gørelse, vi har fået, hvori opremses alle de initiativer, der nu skal tages. Efter at have deltaget i debatten kan vi jo godt se, at vi står over for et stort, massivt problem, som der ikke er nogen enkel løsning på.

Fra Kristeligt Folkepartis side vil vi gerne dele det op i to spørgsmål. Det første er: Hvad er årsagerne til, at vi får problemer med hjemløse, prostitution og alkoholmisbrug, og hvad kan vi gøre for at hindre, at de opstår? Det andet er: Hvad gør vi i dag?

Vi kan også starte med at spørge, om vi egentlig har forsket nok i årsagerne til, at vi har problemerne; f.eks. havde man for få år siden overhovedet ikke forsket i, hvorfor nogle – det gælder begge køn – havner i prostitution. Man vidste meget lidt om det, hvorimod man i vore nabolande havde forsket temmelig længe for at finde årsagerne til det. Hvis vi skal løse nogle problemer eller være med til at forebygge nogle, er vi også nødt til at vide noget om, hvad årsagerne er til, at mennesker havner i dem, og de er vidt forskellige.

Som det også er sagt, er vi nødt til målrettet at se på, hvad vi kan gøre for de enkelte grupper, og hvad vi kan gøre for at forebygge problemer. Fra Kristeligt Folkepartis side har vi sagt igennem årene og bliver ved med at sige, at det er utrolig vigtigt at satses på familien, give familien rimelige vilkår, give forældre og børn tid til hinanden, tid til at være sammen og få lov til at bygge et trygt fællesskab op.

Jeg nævnte kort før, at mange mennesker i vort land er psykisk syge. Det kan der være mange grunde til, f.eks. arveanlæg, men mange bliver det også. Mange af de mennesker, der render os herinde på dørene, og som vi måske bliver lidt trætte af, er måske startet som helt »normale«, men har løbet panden imod en mur over for det offentlige system. De kan egentlig have haft ret, men har ikke kunnet få det og er så blevet bitre og har opgivet det hele. Som jeg sagde før, er det derfor meget vigtigt at se på disse ting i en helhed, se på dem med andre ministeriers øjne for at se, om vi kan gøre noget for at hindre, at mennesker kommer i den situation.

Jeg talte for ikke så længe siden med en ung prostitueret; hun var ikke fyldt 18 endnu og

ville meget gerne ud af det. Hvorfor hun var havnet i det? Fordi hun ikke kunne få pengene til at slå til. Hun var dybt ulykkelig over det og havde derfor det mål at komme ud af det, og hun havde en chance for det, fordi nogle mennesker havde taget sig af hende og ville prøve at hjælpe hende.

Hvordan ser Folketinget og offentligheden på prostitution, på alkoholproblemer, på de hjemløse og på posedamerne? Har vi en håndbevægelse tilovers for dem? Nogle siger, at de selv har valgt det. Ser vi ned på dem, fordi det er samfundets allerlaveste, vi snakker om – vi andre er heldigvis hævet lidt over det – eller prøver vi at forstå, at der ligger en tragedie bag hver enkelt af disse menneskers skæbne?

Vi talte tidligere i dag om handlingsplaner. Det kan lyde koldt og brutalt, men det var heldigvis ikke sådan, Venstres ordfører mente det, og det er jeg glad for. Man vil prøve at hjælpe og støtte det enkelte menneske uden at kræve noget til gengæld.

Vi har et godt offentligt system – og det skal vi også have – som har hovedansvaret, og her vil jeg gerne sige til hr. Tom Behnke, at et menneske selvfølgelig altid har ansvaret for sig selv, men i det øjeblik, det kommer i en situation, hvor det ikke kan tage ansvaret for sig selv, må andre – og det er så det offentlige – tage det.

Så har vi et »privat« system – privat i gåseøjne, fordi det får store offentlige tilskud – som fungerer særdeles godt, og som jeg også har sagt før, tror jeg, at hemmeligheden ved at få vore systemer til at fungere er, at det offentlige og det private skal gå hånd i hånd; det ene skal ikke føle sig bedre end det andet, men det ene skal supplere det andet, for når vi taler om disse store grupper af mennesker, drejer det sig om at få mangfoldigheden frem. Jo flere og jo mere varierede tilbud vi kan give, des flere mennesker kan vi nå, og derfor er det dejligt i debatten i dag at høre, at man egentlig har den indstilling, at man gerne vil hjælpe så bredt som overhovedet muligt. Vi skal støtte de private organisationer, der måske har nogle mennesker, som ikke behøver at se så nøje på arbejdstiden, som vil ofre deres fritid, og som har det udgangspunkt – meget ofte på et kristent grundlag – at de mennesker, der kommer til dem, er værdifulde og nogle, de gerne vil gøre noget for. Det er der selvfølgelig også